

Tale om, er, at Foreningerne gennem det solidariske Ansvarligheds-Princip byder saa stor Sikkerhed, som ingen som helst Statskontrol af nogen Art nogen Siinde kan byde. Der gives ikke nogetsteds nogen bedre, nogen mere ubetinget Sikkerhed end netop den, som den solidariske Ansvarlighed byder, og jeg tror, at den er tilstrækkelig til, at Kreditforeningerne nok skulle tage de tilbørlige Hensyn ved Bevilgelsen af afdragsfri Laan. Jeg tror, at Foreningerne ville hvide den størst mulige Sikkerhed, saaledes at Staten ganske rolig kan garantere ogsaa for de Laanebetøbere, som Kreditforeningerne maatte bevilge som afdragsfri. Det er dog klart, at der maa være en vis Del af et Laan, der maa siges at være saa absolut sikker, at der ikke kan være nogen som helst Risiko for Staten ved at overtage Garantien derfor. Endelig er der her endnu en Betragtning af stor Betydning, nemlig den, at naar vi lade Statsgarantien sejle over i det andet Ting i et særligt Forslag og befri dette Lovforslag for Paragraffen om Statsgaranti, saa har Statsgarantiens Modstandere meget let Spil, idet de kunne begrave det Forslag, som saaledes sendes der op. Jeg haaber nu ikke, at de gøre det — jeg er ikke paa den Maade en ubetinget Modstander af det Forslag, som her blev vedtaget for et Øjeblik siden, at jeg ikke hellere vilde se det gennemført end slet intet — men jeg vil sige, at Statsgarantiens Modstandere kunne gøre saaledes, og derved kunne de opnaa at faa denne Lov uden Statsgaranti-Paragraffen, kun med Bestemmelser, som man fra anden Side sætter Pris paa. Naar Statsgarantien derimod sættes ind i dette Lovforslag, saa lægges derved et vist Pres paa dem, som ønske at fremme Loven, baade paa den højtærede Minister og paa det andet Ting, et vist Pres, som vil gøre, at man kan faa Tanken om Statsgarantien underkastet en Drøftelse og Afgørelse. Dette Pres vil derimod ganske jævnes, hvis vi udstemme Paragraffen om Statsgaranti af dette Forslag her og sender den over til det andet Ting som et særligt Lovforslag.

B. Madsen: Naar det ærede Medlem for Fristed (Andersen) udtalte, at han ikke kunde forstaa, hvorledes det kunde være til Gavn for Laanøgerne at faa uamortisable

Laan, saa vil jeg dertil sige, at han maasse har Ret deri, men det er jo en Kendsgerning, at der er mange, der netop søge derhen, hvor de kunne faa disse uamortisable Laan, og jeg kan da ikke se, hvorfor vi ikke lige saa godt kunne aabne Afgang til, at man kan faa disse Laan i Kreditforeningerne. Jeg er meget glad ved det Standpunkt, det ærede Flertal har indtaget over for Lovforslaget. Vi, som have haft med Kreditforeningerne at gøre, have Aar for Aar haft mangfoldige Eksempler paa, at vi netop jævne de Bestemmelser, som her findes i Lovforslagets § 1. Men da nu den højtærede Minister har udtalt, at han ikke i denne Form kan gaa med til en Statsgaranti, vil jeg foreslaa, at vi enes om at stemme Statsgarantien ud, for derved at gøre det muligt at faa dette Lovforslag igennem, som efter min Erfaring — og jeg har ikke haft saa lidt med disse Sager at gøre — vil være til Gavn for mangfoldige og til Glæde for ingen. Jeg vil derfor meget anbefale Lovforslaget i den Form, hvori Flertallet har vedtaget det.

Andersen: Til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaards) Bemærkninger om, at det var Foreningen, der bestemte, om Laanene skulde være afdragsfri eller ej, skal jeg sige: ja, det er netop Ulykken, at det er Foreningen, der bestemmer det. Men Regeringen skal forpligte Staten til som Selbshyldnerkautionsist at indestaa for dette Laan indtil evige Tider, for saa vidt det gives afdragsfrit. Det ærede Medlem mente, at der var ingen Grund til at have noget imod, at en Del af Laanet blev staaende afdragsfrit, thi der var Sikkerhed nok i det solidariske Ansvar. Ja, det har jeg ikke sagt et eneste Ord imod, det tror jeg nemlig ogsaa, der er, jeg tror der er Sikkerhed nok i Virkeligheden til, at Staten ikke selv om den gif ind paa at paatage sig Garantien for 100 Millioner Landkreditforeningsobligationer, løb nogen Risiko, og ellers vilde jeg heller ikke være med til at give Regeringen Lov til at paadrage Staten en saadan Garantien. Det har jeg heller ikke nævnt et Ord om, men det, jeg har protesteret imod, er, at Staten ved at paatage sig Garantien for uamortisable Laan binder sig for al Fremtid og intet som helst Middel har til at